

โดย เอ็ดเดอร์
วาเลรี วี. คอร์คอน
แห่งสาวกเจ็ดสิบ

บทเรียนอันน่าพิศวง

“เราจะเปิดหน้าต่างในฟ้าสวรรค์ให้เจ้า และเทพรออย่าง
สิ้นไหวลมาให้เจ้า” (มาลาคีย์ 3:10)

เมื่อข้าพเจ้าเติบโตใหญ่ในกัวเตมาลา ครอบครัวเป็นเจ้าของ
โรงงานที่ทำชุดนักเรียนก็ทำให้มีที่มต่าง ๆ

คุณพ่อต้องการให้เด็ก ๆ ในครอบครัวเราเรียนรู้ว่าต้อง
ทำงานขยันขันแข็ง เราช่วยงานทำในโรงงาน ข้าพเจ้าก็
เรื่องมากมายสมัยยังเด็ก ข้าพเจ้ามักจะทำข้าวของพังเสียหาย
เสมอ! แต่เมื่อโตขึ้น คุณพ่อให้ข้าพเจ้าดูแลเครื่องถักนิตตั้ง

คุณพ่อย้ายค่าจ้างให้เราด้วย จากนั้นท่านจะถามว่า “ลูก
จะทำอะไรกับเงินของลูก” ข้าพเจ้ารู้ว่าคำตอบที่ถูกต้องคือ
อะไร “จ่ายส่วนสิบและเก็บเงินเป็นผู้สอนศาสนา”

เมื่อข้าพเจ้าอายุประมาณ 13 ปี ธุรกิจของเราสูญเสียเงิน
จำนวนมาก เราต้องจำหน่ายจักรเย็บผ้าหลายเครื่อง แทนที่
จะมีคนงานสองร้อยคน เรามีไม่ถึงห้าคน พวกเขาทำงาน
ในโรงรถที่บ้านของเรา

ข้าพเจ้าจ่ายส่วนสิบเสมอ แต่ไม่เข้าใจจริงๆ ว่าส่วนสิบ

สำคัญเพียงใด ต่อจากนั้นข้าพเจ้าก็ได้เรียนรู้บทเรียนอันน่า
พิศวง เช้าวันเสาร์วันหนึ่งข้าพเจ้าได้ยินคุณพ่อคุณแม่คุย
กันเบาๆ คุณพ่อบอกคุณแม่ว่ามีเงินพอให้จ่ายส่วนสิบหรือ
ไม่กี่ซื้ออาหาร แต่ไม่พอสำหรับทั้งสองอย่าง ข้าพเจ้ารู้สึก
กังวล คุณพ่อจะทำอย่างไร

วันอาทิตย์ข้าพเจ้าเห็นคุณพ่อยืนชองให้ประธานสาขา
ท่านเลือกจ่ายส่วนสิบ! ข้าพเจ้าดีใจที่ท่านจ่าย แต่รู้สึก
กังวลเช่นกัน เราจะกินอะไร

เช้าวันรุ่งขึ้นมีคนมาเคาะประตูบ้าน พวกเขาบอกคุณ
พ่อว่าพวกเขาต้องการชุดนักเรียนก็พาดูเท่านั้น ปกติลูกค้าจะ
จ่ายเงินให้เราหลังจากทำเสร็จตามสั่ง แต่พวกเขาจ่ายให้
คุณพ่อดังนั้น ก่อนเราจะตัดชุดนักเรียนก็พาดูด้วยซ้ำ!

ในที่สุดสัปดาห์นั้น ข้าพเจ้าเรียนรู้บทเรียนอันสวยงามที่
คงอยู่กับข้าพเจ้าชั่วชีวิต กฎส่วนสิบช่วยเราสร้างศรัทธา
และแสดงความกตัญญูต่อพระบิดาบนสวรรค์ การจ่าย
ส่วนสิบเป็นพร ■